

Německo nikdy neohrozí mír světa

Společné komuniké vydáno.
- Odsun Němců z ČSR zásadně uznán Po zakončení porad hlavních tří velmocí v Postupimi bylo současně v Londýně, ve Washingtonu, v Moskvě a v Berlíně vydáno

společné komuniké o rozhodnutí Velké trojice, jejichž cílem je úplné zničení nacionálně socialistického učení, německého generálního štábu, jakož i celého německého válečného potenciálu. Kromě toho obsahují tato usnesení všechna nezbytná opatření, aby bylo zajištěno, že Německo nikdy nebude už moci ohrožovat mír světa. Všechny německé vojenské síly na souši, na moři a ve vzduchu, ať jde o kterýkoliv jejich druh, budou úplně zrušeny, všechny zbraně, střelivo a jiné válečné nástroje převeznou spojenci nebo budou zničeny, všechny nacistické instituce a zákony budou zrušeny a prozatím nebude dovolena žádná ústřední německá vláda. Výroba zbraní všeho druhu, jakož i letadel a zámořských lodí je zakázána.

Budoucí hranice Polska budou určeny mírovými smlouvami, zatím však Polsko bude spravovat území východně od řek Odry a Nisy. Polsko, Československo a Maďarsko se žádají, aby přerušili odsun německého obyvatelstva, a to do té doby, kdy tato otázka nebude podrobněji prozkoumána, přičemž se však tento odsun zásadně uznává. Komuniké nabízí členství ve Spojených národech kvalifikovaným neutrálním státům, a to s jedinou výjimkou, kterou je Španělsko, jehož vláda není k tomuto členství oprávněná pro své dřívější spojení s útočnými státy, a protože byla založena s podporou mocností osy. Úprava čs. státního občanství

Prezident republiky dr. Edvard Beneš přijal ve čtvrtek 2.srpná ministra vnitra Václava Noska, jehož provázel presidiální šéf dr. Holdík. Ministr předložil k podpisu ústavní dekret o úpravě československého státního občanství osob národnosti německé a maďarské. Pan prezident podepsal dekret za přítomnosti přednosta své kanceláře vyslance Smutného, politického referenta dr. Drtiny a tajemníka dr. Vaňka. Dekret nabude platnosti dnem, kdy bude vyhlášen ve Sbírce zákonů a nařízení republiky Československé.

Ministr vnitra Václav Nosek: Velmoci uznaly náš spravedlivý nárok na republiku bez Němců

V pátek v poledne přijal ministr vnitra Václav Nosek pražské novináře a vyložil jim, jaký význam má vydání nového dekretu presidenta republiky. Dekret má datum dne, kdy byla ukončena postupimská konference a je pro Čechy dokumentem významu zcela mimořádného. Československá vláda se obrátila na konferenci Velké trojky notou a žádala, aby její požadavek vystěhovat Němce a Maďary z území československého státu byl uznán. Postupimská konference schválila tento požadavek, jak naše veřejnost už ví z první zprávy o výsledku konference vítězných velmocí. Tím se dostalo naší politice v tomto

směru také uznání mezinárodního. Že toto uznání přijde, o tom ostatně v kruzích pražské vlády nikdo nepochyboval. Německá a maďarská menšina se zachovaly v kritických letech tak, že prostě jiného řešení nebylo. Právě podepsaný dekret o úpravě státního občanství přináší zákonný podklad toho, aby byla v praxi vyplněna slova vládního programu a volání českého a slovenského národa, že se naše republika stane skutečně národním státem Čechů a Slováků a domovem příslušníků i druhých slovanských národů. Odsun německých a maďarských příslušníků budeme provádět podle plánu, který je v podstatě v ministerstvu vnitra již připraven v naprosté shodě s usneseními v Postupimi.

Historická fakta: Postupimskou konferencí skončila tzv. divoká fáze odsunu, při níž zahynulo několik tisíc Němců. Na území okupovaného Německa bylo k 29. říjnu 1946 odsunuto 2,402.600 sudetských a karpatských Němců. V Rakousku žilo na podzim 1946 na 175.000 a v ostatních zemích přibližně 15.000 Němců z ČSR

Sudetští Němci obětí nacismu

Sudetští Němci by měli být odškodněni - Německem. Nikoli předválečné demokratické Československo, ale nacistická třetí říše je totiž původcem tragédie tohoto národa, který za svůj příklon k hitlerovské totalitě zaplatil nejen válečným utrpením, ale i poválečným vyhnáním z vlasti a ztrátou majetku. Není to Česká republika, ale Německo, kdo by měl tyto lidi odškodnit. Majetek byl totiž sudetským Němcům jako státním příslušníkům třetí říše zabaven podle dekretu číslo 108 jako "částecná náhrada velikých válečných škod způsobených nepřátelskými státy". Poválečné Německo Československu, potažmo České republice nesplatilo z reparací, vyčíslených podle regulí pařížské mírové konference na dnešní hodnotu osmi bilionů korun, prakticky nic. I se započítáním odškodnění pro nuceně nasazené je navíc hodnota německých reparací a poskytnutého odškodnění českým obětem pouze zlomkem toho, co od Německa dostaly v prvních desetiletích po válce s Českou republikou srovnatelné západní státy. Východisko českého postoje plně v notě Praze potvrdila i nejvýznamnější velmoc a jedna z vítězných mocností - Spojené státy. Pro Českou republiku to znamená výrazné posílení pozic. To, že se cosi významného změnilo, je vyjádřeno nevidanými ujištěními českého ministra zahraničí, v nichž se objevují věty typu "Nechystáme se konfiskovat německý majetek" nebo "Německé firmy jsou u nás v bezpečí". Z nikdy nestažených nároků Německa na majetkové odškodnění sudetských Němců není proto třeba mít strach. Německé reparační dluhy totiž výrazně přesahují hodnotu veškerého sudetoněmeckého majetku zabaveného v poválečných letech. Kdyby se přece jen našla nějaká německá vláda, například po případném zvolení bavorského premiéra Edmunda Stoibera kancléřem, která tento požadavek otevře, můžeme Berlín odkázat do příslušných mezí nejen česko-německou deklarací, prohlášením kancléře Gerharda

Schrödera, ale právě i poukazem na reparace. To si uvědomuje i německá diplomacie, a proto ministr zahraničí Joschka Fischer správně označil nedávné požadavky sudetských Němců na odškodnění za "ohrožení německých zájmů". Otevíráním nároků na svůj zabavený majetek totiž sudetští Němci mohou Prahu donutit k tomu, že by vůči Berlínu otevřela své "zmrazené" nároky na reparace. Z nich by Češi nejen bez problémů vyplatili odškodné bývalým českým Němcům, ale ještě by zbylo nejméně dvě stě miliard marek na to, aby se republika stala jedním z bohatších evropských států. Přitom výše českých požadavků je astronomická jen na první pohled - představuje totiž jen asi čtyřnásobek ročního příspěvku starých spolkových zemí na obnovu bývalé Německé

demokratické republiky. Za šest let nacistické okupace a drancování tedy odškodnění nijak přemrštěné. Proto bude-li vznesen ze strany sudetských Němců vážně míněný požadavek na majetkové odškodnění, měli bychom se jim omluvit a odkázat je na vládu v Berlíně. Naše nově posílená pozice v otázce majetkových nároků nás však nezbavuje morální odpovědnosti za poválečné zločiny, kdy okupací zdvižená hladina emocí stála životy tisíců nevinných sudetských Němců. Naše silná pozice nám také dovoluje říci, že vyhnání sudetských Němců zdůvodnitelné tehdejší atmosférou bylo z dnešního hlediska chybou. Naše silná pozice by nám měla dát sílu - sílu k omluvě, v níž je zakletá pravda o strašné době před více než padesáti lety. Omluva obětí obětem.

MF DNES 19.7.2000 Luboš Palata